

Zaliczka na prenumeratę roczną 400mk.
 Ogłoszenia drobne za wiersz lub jego miejsce 25mk., za szpaltę 1000mk., za stronę 2000 mk.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO

Redakcja i Administracja; Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

Ogłoszenia, obwieszczenia, odezwy, zawiadomienia, komunikaty, uchwały, rozkazy; etc. władz cywilnych i wojsk. oraz instytucji społecznych i użyteczności publicznej przyjmuje się bez zastrzeżeń,—od osób prywatnych zaś tylko takie ogłoszenia, które wynikają ze stosunków tychże do wymienionych władz i instytucji, względnie o ile mają dobro lub interes ogółu na celu.

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

<p>I. Przepisy Organizacyjne 1.
II. Rozporządzenie Wojewody 2.
III. Okólniki i Komunikaty Wojewody oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim w sprawach:</p>	<p>B. Weterynaryjnych; 7. 8. 9. 10.
C. Opieki Społecznej: 11.
IV. Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego oraz innych Władz i Urzędów 12. 13.
V. Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników 14, 15, 16.</p>
A. Ogólno-administracyjnych i samorządowych 3. 4. 5. 6.	

Dział nieurzędowy.

Rozkłady jazdy i taryfy komunikacji samochodowej
 Sprostowanie omyłek zasztych w № 10.

Przepisy Organizacyjne.

1.

Komunikat Ministerstwa Robót Publicznych w sprawie uzupełnienia okólnika z dn. 16. lutego 1922 r. Nr. IV. 467 o rozszerzeniu kompetencji Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych.

W uzupełnieniu okólnika z dn. 16 lutego 1922 r. Nr. VI. 467 o rozszerzeniu kompetencji Okręgowych Dyrekcji Rob. Publ. wynikających z rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 1 października 1919 r. (Monitor № 260/1919) w przedmiocie tymczasowej organizacji Okr. Dyr. Rob. Publ. na zasadzie art. 3. Ustawy z dnia 28 kwietnia 1919 r. (Dz. Praw. № 39 p. 283) zarządzam co następuje:

§ 1. Postanowienia zawarte w punktach 3, 7 i 15 art. 2 wyżej wskazanego rozporządzenia Ministra Robót Publicznych zostają zmienione i otrzymują następujące brzmienie:

punkt 3. Udzielanie zapomóg i remuneracja podwładnemu personelowi urzędniczemu i służbie

do wysokości 10.000 Mk. w granicach budżetu.

punkt 7. Zawieranie kontraktów na roboty budowlane i dostawy o ile kwota kosztorysowa całego obiektu budowlanego lub dostawy nie przewyższa 15.000.000. Mk. i nie oplewa na kilka okresów budżetowych.

punkt 15. Zatwierdzanie do wysokości kosztorysowej 15.000.000 Mk. projektów szczegółowych w ramach zatwierdzonego przez Ministerstwo Robót Publicznych projektu generalnego i rocznego programu budowy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 listopada 1922 r.

Warszawa, dnia 5 października 1922 r.

Nr. IV.-3473.

Za Ministra:

(—) Rybczyński.

Podsekretarz Stanu.

II. Rozporządzenia Wojewody:

2.

Rozporządzenie Wojewody z dnia 11 października b. r. w przedmiocie ustanowienia norm podatku zasadniczego od zwierząt gospodarskich za rok 1922.

W myśl art. 1184 i 1185 Ustawy Lekarskiej (Zb. Praw Ces. Ros. Tom. XIII wyd. 1905 r.), oraz Okólnika Nr. 352 Pana Ministra Rolnictwa z dn. 15 września 1921 r. — wymiar podatku specjalnego (zasadniczego) od zwierząt gospodarskich za rok 1922 na terenie Województwa Białostockiego — ustanawiam w następujących normach:

1) za sztukę: konia (osła, muła)	300 Mk.
2) „ „ bydła rógatego	250 „
3) „ „ cieląt, owiec i kóz	100 „
4) „ „ świń	200 „

Przy tym zaznacza się, że wymiar powołanego podatku uskuteczni się podług wskazówek, zawartych w okólniku № 172 (Dz. Urz. M. R. i D. P. № 8, z r. 1920) w przedmiocie trybu pobierania podatku zasadniczego z zastosowaniem formularza, podanego w tym okólniku.

Białystok, dnia 11 października 1922 roku.

L. 1870/91 R. W.

W o j e w o d a:

(—) *Popielawski w. r.*

III.

Okólniki i komunikaty Wojewody oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim.

A.

W sprawach ogólnoadministracyjnych i samorządowych.

3.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie wydzielenia miasta Grodno.

Na podstawie art. 3. dekretu z dnia 4. II. 1919 r. o tymczasowej ordynacji powiatowej (Dz. P.P.P. Nr. 13, poz. 141) uznaję niniejszem miasto Grodno za miasto wydzielone z powiatowego Związku Komunalnego, jako posiadające zgodnie z wynikiem powszechnego spisu ludności z r. 1921, — ponad 25.000 mieszkańców.

Wydzielenie nastąpi z dniem 1.X 1922 r.

Warszawa, dn. 25. września 1922 r.

L. Dz. S. M. 4980.

Minister:

(—) *Antoni Kamiński w. r.*

4.

Komunikat Wojewody do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Starostów: Grodzieńskiego i Wołkowyskiego w sprawie przedkładania protokółów posiedzeń Rad Miejskich miast niewydzielonych.

Celem nadzoru II-iej inst. nad miastami niewydzielonemi polecam zażądać od Magistratów tych ostatnich, aby nadsyłały do Wydziałów Powiatowych po 2 egzemplarze protokółów posiedzeń Rad Miejskich, z których jeden egzemplarz winien być niezwłocznie przedkładany Województwu do wiadomości.

Białystok, dnia 13 października 1922 r.

L. S. M. 1431/3.

Za Wojewodę:

(—) *Salinger w. r.*

5.

Okólnik Wojewody do Starostów i Prezydentów miast Białegostoku, Grodna, Łomży i Suwałk w sprawie przedkładania sprawozdań Województwu.

Panowie Starostowie, jako władza nadzorcza pierwszej instancji, mają obowiązek baczenia i przestrzegania, aby podwładne organy wykonywały ściśle przepisy prawa; przedkładać więc Województwu sprawozdania we wszelkich sprawach, wchodzących w zakres działalności tych organów, winni PP. Starostowie — Przewodniczący Wydziałów dopiero po zbadaniu spraw z całym krytycyzmem i skrupulatnością, dając ze swej strony opinię i stawiając konkretne wnioski.

Panowie Starostowie mają możność dokonywania wywiadów doraznych wprost u źródła, gdy tymczasem akcja Województwa w tych razach pociągałaby za sobą, prócz szkodliwej dla sprawy zwłoki, znaczne wydatki dla Skarbu Państwa, czego najstaranniej unikać należy.

Wobec powyższego i w celu uniknięcia zbytecznej korespondencji tudzież opóźnienia załatwienia spraw, szczególnie tych, co do których zarządzenia wskutek opóźnienia tracą cechę aktualności i celowości, polecam stosować się ściśle do przepisów okólnika № 88. M. S. Wew. z dnia 12 czerwca 1922 r. Nr. A.C. 1902 (D.U. M.S. Wew. 1922 r. Nr. 6, poz. 213). Sprawozdania, przedłożone z uchybieniem tym przepisom, będą P.P. Starostom względnie Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych zwracane do uzupełnienia, a nawet w razie powtórzenia się uchybień wyciągnięte zostaną należyte konsekwencje w kierunku pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Powyższe zarządzenie co do przedkładania sprawozdań odnośnie miast wydzielonych z powiatowych Związków Komunalnych, obowiązuje PP. Prezydentów tych miast, przy czem nadmieniam się, iż sprawozdania takie winny być przedkładane Województwu w imieniu Prezydentów miast i podpisywane przez PP. Prezydentów lub przez uprawnione do zastępowania ich osoby. Korespondowanie z Województwem poszczególnych Wydziałów Magistratów miast wydzielonych lub podporządkowanych tym Magistratom urzędów, zakładów, instytucji i organów jest niedopuszczalne; Magistraty miast wydzielonych otrzymane od podwładnych sobie urzędów i t.p. sprawozdania w sprawach, podlegających decyzji władzy nadzorczej, winny przedkładać Województwu z zastosowaniem się do powyższego zarządzenia.

Białystok, dnia 7 listopada 1922 r.

L. SM. 1825/1.

Za Wojewodę:

(—) *Salinger w. r.*

6.

Komunikat Wojewody do Starostów w sprawie samochodów.

Zwracając uwagę p. Starostów, iż z dnem 16 sierpnia br. weszło w życie Rozp. Min. Rob. Publ. i Min. Spr. Wewn. z dnia 6 lipca b. r. (Dz. ust. Nr. 65/1922 poz. 587) o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, polecam takowe podać do powszechnej wiadomości. W szczególności należy zaznaczyć że: 1) obowiązek rejestracji samochodów jeszcze nie dopuszczonych do ruchu na drogach publicznych, jakoteż 2) wydawanie świadectw kandydatom na kierowców z dnem 16 sierpnia b. r. przeszedł na Województwo (O. D. R. P.) 3) Wszystkie zaświadczenia o dopuszczalności do ruchu pojazdów mechanicznych oraz znaki rejestracyjne jakoteż 4) pozwolenia na prawo ich prowadzenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują swą moc tylko do dnia 16 lutego 1923 r., a po tym terminie właściciele i kie-

rowcy nie zaopatrzeni w dokumenty i znaki zgodne z przytoczonym powyżej rozporządzeniem tracą prawo używania pojazdu do ruchu publicznego względnie prawo prowadzenia pojazdu.

Białystok, dn. 12 listopada 1922 r.

L. Ad. 3442/39.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Kałuski w. r.

B.

W sprawach weterynaryjnych.

7.

Komunikat Wojewody do Starostów i Prezydentów miast wydzielonych w sprawie kontroli nad bydłem i produktami zwierzęcego pochodzenia przewożonymi przez Polskę do państw ościennych.

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dn. 23 września r. b. za № $\frac{5214/II}{W}$ polecam

Panu Staroście (Prezydentowi) przedsięwziąć wszelkie środki ostrożności, celem niedopuszczenia pod pozorem tranzytu wywożenia z kraju do państw ościennych zwierząt domowych i produktów zwierzęcego pochodzenia.

W każdym wypadku nielegalnego wywozu należy przeprowadzić najszczegółowsze dochodzenie, winnych pociągnąć do odpowiedzialności, i zdać sprawę male.

Białystok, dn. 30/IX. 1922 r.

L. 1778/63/R.W.

Wojewoda:

(—) Poptelawski w. r.

8.

Okólnik Nr. 483 Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Panów Wojewodów Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Warszawskiego, Wołyńskiego, Magistratu st. m. Warszawy oraz Delegata w Wilnie w przedmiocie zmiany niektórych przepisów okólnika № 65 z dnia 10 listopada 1919 r., tyczącego się trybu pobierania podatku procentowego od zwierząt domowych.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Najwyższą Izbą Kontroli Państwa zmienia się względnie uzupełnia okólnik z dnia 10 listopada 1919 r. № 65 w przedmiocie trybu pobierania podatku procentowego od zwierząt domowych (Dz. Urzędowy M.R. i D.P. № 23 z 1919 r.) w niektórych punktach, a mianowicie:

I. Punkt 4. Okólnika № 65 otrzymuje brzmienie następujące: Lek. Weterynaryjnym, nie pozostającym w służbie państwowej, jako też osobom upoważnionym do wykonywania oględzin zwierząt rzeźnych i mięsa, którym poruczono pobieranie podatku procentowego, przyznawane będzie za tę czynność wynagrodzenie, wynoszące 7% pobranego podatku bez względu na wysokość kwoty tego podatku. Wypłata przypadającego wynagrodzenia winna być uskuteczniana z kredytu przyznanego w odnośnym paragrafie budżetu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. na dany okres.

II. Punkt 23. otrzymuje brzmienie następujące: „Upoważnieni do poboru podatku procentowego lekarze weterynaryjni obowiązani są wnieść pobrany podatek ten na odnośny dział i paragraf budżetu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. w następujących terminach:

a) w miejscowościach, w których znajdują się Kasy Skarbowe sumy do wysokości 50.000. Mk. przynajmniej raz na miesiąc, wpływy zaś, przewyższające 50.000. Mk. natychmiast do tych Kas;

b) w miejscowościach, w których niema Kas Skarbowych, wpływy o których mowa w punkcie a) do Kas Skarbowych w siedzibie powiatów za pomocą blankietów nadawczych P. K. O., lub przekazów pocztowych.

III. Punkt 27. otrzymuje następujące brzmienie:

„Oglądacze zwierząt rzeźnych i mięsa upoważnieni do pobierania podatku procentowego, obowiązani są wnieść pobraną kwotę na ręce powiatowych lekarzy weterynaryjnych, a mianowicie: kwoty do wysokości 20.000. mk., przynajmniej raz na miesiąc, kwoty zaś przewyższające 20.000. mk. natychmiast.

Warszawa, dn. 30 września 1922 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

(—) J. Raczyński

9.

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie partactwa w lecznictwie weterynaryjnym.

Do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych coraz częściej dochodzą wiadomości, że osoby nieuprawnione i nie mające odpowiednich kwalifikacji naukowych, jak felczerzy weterynaryjni z. zw. kurszmidowie, b. sanitarjusze wojskowi i t. d. korzystając z nieuświadomienia ogółu jak również pobłażliwości władz administracyjnych i posługując się tytułami „doktorów“ lub „weterynarzy“ występują w roli dyplomowanych lekarzy weterynaryjnych.

Nie ograniczając się do niesienia doraźnej pomocy lekarskiej, która zasadniczo nie jest zabroniona lub do spełnienia funkcji pomocniczych pod kierunkiem dyplomowanych lekarzy weterynaryjnych, osoby te samodzielnie dokonują operacji krwawych na zwierzętach dotkniętych chorobami zaraźliwymi, przeprowadzają szczepienia chodowlami żywych zarazków chorobotwórczych przeciwko chorobom objętym ustawą, sporządzają protokoły sekcji, wydają zaświadczenia noszące charakter urzędowy przez co wkraczają w dziedzinę państwowej administracji weterynaryjnej i częstokroć powodują znaczne szkody w hodowli inwentarza żywego. Nadmienić wypada, że osoby te, zajmując się stale lecznictwem w razie ujawnienia zwierząt podejrzanych o choroby zaraźliwe nie uważają jednak za swój obowiązek i jak tego wymaga ustawa-zawiadamiać o tem właściwych władz administracyjnych.

Aby temu nienormalnemu stanowi rzeczy zapobiec, zechce Pan Wojewoda wydać niezwłocznie stosowne zarządzenia przyczem wyżej wymienionej kategorii osobom należy zabronić:

1) używania nieprzynależnych tytułów (wywieszania tablic z nieodpowiednimi napisami);

2) leczenia zwierząt domowych dotkniętych chorobami zaraźliwymi lub podejrzanych o choroby zaraźliwe objęte ustawą;

3) dokonywania na własną rękę szczepień wakcynami zawierającymi żywe zarazki chorobotwórcze oraz stosowania środków otrzymanych na podłożu bakteryjnym (malleina, tuberkulina i t. p.) Stosowanie surowic w wypadkach nagłych może być tolerowane;

4) wystawiania świadectw weterynaryjnych oraz sporządzania protokołów sekcji padłych zwierząt i. t. p. aktów urzędowych.

Nie stosujących się do powyższych zarządzeń zechce Pan Wojewoda w każdym wypadku pociągnąć do odpowiedzialności.

Warszawa, dn. 2 października 1922 r.

№ $\frac{3365/I}{W}$

Minister

(—) Raczyński

10.

Okólnik Nr. 49. Wojewody do Starostów i Prezydentów miasta wydzielonych w sprawie środków przeciw szerzeniu się zaraźliwych chorób zwierzęcych i podwyższania cen za zwierzęta.

Dnia 6 lipca r. b. przy piśmie L. 1420/63 rozesłany został pp. Starostom i Prezydentom miast wydzielonych tymczasowy regulamin targowy normujący prawidłowy obrót handlowy zwierzętami i produktami zwierzęcego pochodzenia. Ponieważ jednak w praktyce okazało się, że właśnie nieopatentowani handlarze, rzeźnicy i masarze nie pozostając w ewidencji i podściągając kontrolą władz, przyczyniają się najbardziej do rozwlekania zaraźliwych chorób zwierzęcych, zaś konkurując z przemysłowcami koncesjonowanymi, wpływają na coraz bardziej rażącą wyżkę cen i wytwarzają ciągle wzmagającą się drożyznę, przeto w rozszerzeniu mych zarządzeń z powyższego regulaminu, a przede wszystkim dotyczących punktów c i g tegoż, zwracam uwagę Panów, by do handlu zwierzętami były dopuszczane jednostki, które dają rękojmię rzetelnego prowadzenia przedsiębiorstw w taki sposób, że będą nie tylko stosowały się ściśle do obowiązujących przepisów, lecz nadto w poczuciu obowiązku obywatelskiego będą dokładać starań do zredukowania do godziwej miary cen towaru produktów zwierzęcych.

W myśl powyższej zasady należy:

- 1) sporządzić natychmiast dokładny spis osób w powiecie (mieście)
 - a) trudniących się handlem zwierzętami jednokopytowymi i racicowemi
 - b) rzeźnictwem i masarstwem
- 2) sprawdzić czy wymienieni przemysłowcy posiadają przepisane świadectwo przemysłowe i urządzenia potrzebne do wykonywania przemysłu, a więc prócz świadectwa przemysłowego handlarze zwierzętami jednokopytowymi i racicowemi winni posiadać stajnię spędową odpowiadającą obecnym wymogom przemysłowym, budowniczym i weterynaryjno-policyjnym, a rzeźnicy, masarze i handlarze mięsem, odpowiednio urządzone i zatwierdzone przez władzę ubikacje do wyrębu przechowywania i przebróbki mięsa
- 3) z pośród tych osób należy dopuścić do dalszego wykonywania przemysłu tylko jednostki, które odpowiadają wszelkim wymogom przepisany w niniejszym rozporządzeniu. Listę tych przemysłowców należy ogłosić publicznie w powiecie i przedłożyć w odpisie Województwu.
- 4) Osoby które nie posiadają wymaganych warunków do prowadzenia handlu zwierzętami należy usunąć od dalszego prowadzenia tego przemysłu i dopilnować we właściwy sposób ściśłego przestrzegania tego zarządzenia.
- 5) Osobom uprawnionym do wykonywania rzeźnictwa względnie masarstwa oraz organom nadzorczym należy zwrócić uwagę, że świadectwo przemysłowe na rzeźnictwo względnie masarstwo nie uprawnia ich do wykonywania handlu zwierzętami i daje im jedynie prawo nabycia żywego towaru tylko w ilości potrzebnej dla własnego przedsiębiorstwa.

Wreszcie zaznaczam, że tak zwany domokrażny handel zwierzętami, t. j. skupywanie przez handlarzy pojedynczych sztuk po zagrodach i wsiach bez żądanej kontroli ze strony władz jest niedopuszczalny, gdyż przyczynia się również do rozwlekania epizooty, zwłaszcza jeśli to sztuki są hodowlane.

Reasumując powyższe zarządzenia, wzywam Panów, by powyższe rozporządzenie jak najobszerniej ogłosili, a przede wszystkim przypilnowali i zarządzili, aby wszyscy handlarze, rzeźnicy i masarze ściśle ich przestrzegali - zaś pośrednicy i nieuprawnieni dostawcy (bez patentów i świadectw przemysłowych) zostali od handlu zwierzętami wykluczeni.

Białystok, dn. 18 października 1922 r.

L. 1460/195. R. W.

Wojewoda:

(—) Popielawski w.r.

C.

W sprawach opieki społecznej.

11.

Okólnik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departamentu Opieki Społecznej) w sprawie wydawania inwalidom wojennym zaświadczeń w celu nabycia drzewa opałowego i budulcowego po cenach ulgowych.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych rozporządzeniem z dn. 10/V 1920 r. № 8274, poleciło Zarządom Okręgowych Lasów Państwowych w Warszawie, Radomiu, Siedlcach, Białowieży, Łucku i Lwowie powiadomić Nadleśnictwa, że przy sprzedaży drzewa opałowego i budulcowego inwalidom wojennym, posiadającym zaświadczenia wydane przez odnośne władze, należy stosować 50% ulgę od cen taksy [obowiązującej] na pniu.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zarządza by Urzędy Wojewódzkie, po przeprowadzeniu odpowiednich dochodzeń, wydawały zgłaszającym się inwalidom wojennym zaświadczenia, stwierdzające stopień niezdolności petentów, oraz istotną potrzebę nabycia drzewa opałowego lub budulcowego.

Urzędy Wojewódzkie mogą wystawiać tego rodzaju zaświadczenia tylko inwalidom, zamieszkującym na terenie Województwa i winny prowadzić ściągłą ewidencję tych spraw, by uniknąć ewentualności wydania kilku zaświadczeń jednej i tej samej osobie,

Inwalidzie wojennemu, posiadającemu zaświadczenie Urzędu Wojewódzkiego, przysługuje prawo nabycia z lasów Państwowych przy zastosowaniu 50% ulgi od ceny taksy obowiązującej na pniu, - drewna opałowego i budulcowego w następujących ilościach:

- a) użytkowego w ilości 10 m.³ za cały rok i
- b) opałowego po 1 mp. miesięcznie czyli 12 mp. na cały rok z zastrzeżeniem, że drewno to, użyte będzie jedynie na potrzeby otrzymującego zaświadczenie i w żadnym razie pod groźą utraty prawa do nabycia tego drewna, odstąpione innym osobom być nie może.

Warszawa, dn. 30 września 1922 r.

№ 6790/XI.

Za Ministra:

(—) Gustaw Simon

Podsekretarz Stanu

IV.

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego oraz innych Władz i Urzędów.

12.

Województwo Białostockie rozporządzeniem z dnia 29/XI. 1922. L. Pr. 482/4 unieważnia tymczasowy dowód osobisty wydany przez Starostwo Wołkowyskie dla Włodzimierza Kalinowskiego z dnia 13 stycznia 1922. № 906.

15.

Ogłoszenie Okręgowej Komisji Wyborczej N 4, w Ostrowie—Mazowieckim w sprawie protestów przeciw wyborom do Sejmu.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej w Ostrowie, Województwa Białostockiego, na zasadzie art. 103 Ordynacji wyborczej (Dz. U. Nr. 66/22 poz. 390) niniejszym ogłasza, że przeciwko wyborom do Sejmu w Okręgu Nr. 4, —względnie w poszczególnych Obwodach głosowania tegoż Okręgu,—wniesione zostały w terminie przepisany w art. 102 powołanej Ordynacji protesty, a mianowicie: 1) przez Romana Janowskiego pełnomocnika listy kandydatów Nr. 3 z powodu pogwałcenia przez Komisję Okręgową art. 56 ust. 3 Ordynacji oraz nadużyć w kilku obwodach głosowania, 2) przez Bolesława Wnorowskiego nauczyciela z Łap pow. Wysocko-Mazowieckiego z powodu nadużyć w Komisji Obwodowej Nr. 21 tegoż powiatu, 3) przez Piotra Olszańskigo z Domanowa, pow. Bielskiego z powodu nadużyć w Komisji Obwodowej Nr. 13 tegoż powiatu, 4) przez Włodzimierza Wołoszyńskiego męża zaufania listy Nr. 3 z powodu nadużyć Komisji Obwodowej № 20 powiatu Bielskiego, 5) przez Marcina Mazura męża zaufania listy Nr. 2, Władysława Trusiaka męża zaufania listy Nr. 3, Wincentego Mironczuka i D. Kutyłowskiego z powodu nadużyć w Komisji Obwodowej N 15 powiatu Bielskiego i 6) przez Kazimierza Porzonka ze wsi Rudka powiatu Bielskiego z powodu nadużyć w Komisji Obwodowej Nr. 9 tegoż powiatu.

W ciągu dni czterestu od dnia wydrukowania niniejszego w Monitorze Polskim wolno każdemu z wyborców przeglądać powyższe protesty w lokalu Komisji Okręgowej w Ostrowie, czynić z nich odpisy i wnosić przeciwko tymże protestom zarzuty.

Ostrów, dn. 23 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Okręgowej
(—) *Marjan Grabczewski.*

V.

Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników ogłoszonych:

14.

W Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej.

№ 70 poz. 632. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 sierpnia 1922 r. uzupełniające rozporządzenie wykonawcze z dnia 18 sierpnia 1922 r. do ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. zawierającej ordynację wyborczą do Sejmu oraz ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. zawierającej ordynację wyborczą do Senatu.

№ 72 poz. 651. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej dekreterów o tymczasowej ordynacji wyborczej dla sejmików powiatowych, o tymczasowej ordynacji powiatowej, o skarbowości powiatowych związków komunalnych i ustawy w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych.

653. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 1920 roku o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki e epidemiami, grożącemi Państwu klęską powszechną, na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz na powiaty: grodzieński i wołkowyski i na gminy: białowieską mosiewską suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego.

656. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 go sierpnia 1922 r. w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych, częściowo zmienionego rozporządzeniem z dn. 15 maja 1922 r.

№ 74 poz. 657 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dn. 30 go maja 1922 r. o dotychczasowych kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

670. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie jednorazowej odprawy dla zdemobilizowanych chorążych

671. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami z dnia 31 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych o postępowaniu w razie zachorowania na cholere azjatycką podróżujących kolejami.

672. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 sierpnia 1922 r. uzupełniające rozporządzenie z dn. 8-go października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych.

674. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1922 roku zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 roku w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

676 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 sierpnia 1922 r. o granicach uchybień wskazań zegarów znajdujących się w miejscach publicznych.

№ 75 poz. 681. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami z dnia 20 sierpnia 1922 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych i Ministrem Spraw

Wewnętrznych, uzupełniające zarządzenia wyjątkowe, zapobiegające zawleczeniu cholery.

682. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 22 sierpnia 1922 roku o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dn. 29 stycznia 1921 r. o ustanowieniu egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych na obszar Ziemi Wschodnich Rzeczypospolitej.

Nr 77 poz. 698. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urządzeniu i utrzymywaniu zakładów kąpielowych publicznych.

699. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 23 sierpnia 1922 roku o zmianie § 2 ust. 3c. rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. o postępowaniu z pocztowymi przesyłkami niedoręczalnymi, bez adresu oraz przedmiotami znalezionymi

707. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 w sprawie zniesienia czwartej klasy dodatku drożyznianego.

709. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. w przedmiocie uposażenia wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz powołanych do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.

715. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6 września 1922 roku o nadzorze nad nierzadem.

716. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 września 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia § 13. rozporządzenia dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

717. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 września 1922 roku o zmianie rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi.

Nr 81 poz. 725. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 11 września 1922 r. w sprawie rozporządzenia z dn. 29-go sierpnia 1919 r. w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Nr 82 poz. 728. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 25 lipca 1922 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 2 czerwca 1922 r. do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

729. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 21 września 1922 r. o taksie aptekarskiej.

730. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 września 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi, produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.

731. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 15 września 1922 roku w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

Nr 83 poz. 741. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 80/0 państwowej pożyczki złotej z 1922 r.

742. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1922 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Skarbu do wypuszczenia I emisji 80/0 złotej pożyczki państwowej z r. 1922.

744. Konwencja handlowa podpisana w Warszawie dn. 27 czerwca 1922 r. pomiędzy Polską a Szwajcarią.

15.

W Monitorze Polskim.

Nr. 198. Przepisy wykonawcze z dnia 16. sierpnia 1922 r. do rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych.

Nr. 200. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 19 sierpnia 1922 roku, o utworzeniu trzeciej kancelarii notarialnej w Grodnie, drugiej kancelarii notarialnej w Wołkowysku oraz w Słaninie.

Nr. 201. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14. sierpnia 1922 r., wydane w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, w sprawie otwarcia w Centralnej Kasie Państwowej i w Kasach Skarbowych rachunków bieżących.

Nr. 204. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 31 maja 1922 r. o utworzeniu Państwowej Rady Mierniczej.

Nr. 206. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dn. 31. sierpnia 1922 roku w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Nr. 209. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. sierpnia 1922 r. o Naczelnej Radzie Sanitarnej oraz wojewódzkich i powiatowych Radach Sanitarnych.

Nr. 215. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 sierpnia 1922 r. o uiszczaniu gotówką opłat pocztowych za paczki i listy wartościowe nadawane w obrocie wewnętrznym i za granicę.

Nr. 216. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 września 1922 roku, o zmianie obwieszczenia z dnia 30. lipca 1922 roku, w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Nr. 217. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19. września 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za analizy, wykonane w Państwowym Instytucie Farmaceutycznym.

Nr. 218. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 września b. r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

- 1 Ministrem Skarbu w przedmiocie regulami-
nu dla komisji do walki z alkoholizmem.
- Nr. 235. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu
Ziemińskiego z dnia 5 września b. r. w przed-
miocie stosowania przepisów technicznych
przy wykonywaniu robót mierniczych, zwi-
żanych z likwidacją serwitutów na terenie
b. zaboru rosyjskiego.
- Nr. 238. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 paź-
dziernika b. r. w przedmiocie nałożenia
obowiązku na władze i organa państwowe
dostarczania miejskim biurom statystycznym
posiadanych materiałów dla celów statysty-
cznych.
- Nr. 242. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Spo-
łecznej z dnia 5 października b. r. w przed-
miocie mianowania urzędników pięciu naj-
niższych stopni służbowych.
- Nr. 251. Przepisy z dnia 5 sierpnia b. r. wydane
przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemińskiego
na mocy uchwały Rady Ministrów z dn. 3
kwietnia b. roku w porozumieniu z Ministrem
Skarbu w przedmiocie udzielania osadnikom
państwowej pomocy kredytowej.
- Nr. 252. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 lis-
topada b. r. w przedmiocie zmiany ceny
emisyjnej 80/0 państwowej pożyczki złotej
z r. 1922.
- Nr. 253. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23.
października b. r. zmieniające rozporządze-
nie tymczasowe Rady Ministrów z dnia 30
stycznia b. r. w przedmiocie pomocy lekar-
skiej dla funkcjonariuszy państwowych.
- Nr. 255. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów
z dnia 5 października b. r., w przedmiocie
wydawania zezwoleń na sprzedaż znaczków
i płatnych druków pocztowych i telegrafii-
cznych przez osoby prywatne.
- Nr. 258. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11
listopada b. r. w przedmiocie zmiany emi-
syjnej 80/0 państwowej pożyczki złotej
z r. 1922.
- Nr. 262. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu
Likwidacyjnego z dnia 4 listopada b. r. wy-
dane w porozumieniu z Ministrem Skarbu,
Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem
Kolei Żelaznych i Ministrem Spraw Zagra-
nicznych, w przedmiocie rewindykacji przed-
miotów w myśl art. 238 Traktatu Wersal-
skiego.

16.

**W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw We-
wnętrznych.**

235. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1922 r. w przed-
miocie uzupełnienia składu Komisji Dyscypli-
narnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrz-
nych.
236. Okólnik (110) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 14 lipca 1922 r. do Wojewodów:
w Warszawie, Lublinie, Łodzi, Kielcach, Bia-
łymstoku, Łucku, Brześciu/B. i Nowogrodka,
Delegata Rządu w Wilnie oraz Komisarza
Rządu na m. st. Warszawę w sprawie ure-
gulowania należności za utrzymanie więźniów
administracyjnych.
237. Okólnik (111) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 10 lipca 1922 r. do wszystkich Wo-
jewodów, Komisarza Rządu na m. st. War-
szawę oraz Delegata Rządu w Wilnie w spra-
wie wydawania pozwoleń na otwieranie za-
kładów widowiskowo-rozrywkowych.
238. Okólnik (112) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 10 lipca 1922 r. do Wojewodów:
w Łodzi, Krakowie i Lwowie oraz Komisarza
Rządu w Warszawie w sprawie uzupełnienia
okólnika № 111 (B. L. 3404 z dnia 10 lip-
ca 1922 r.)
239. Okólnik (113) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 18 lipca 1922 r. do Wojewodów, De-
legata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rzą-
du w Warszawie w sprawie przedstawiania
Ministerstwu okólników, wydawanych przez
Urzędy Wojewódzkie.
240. Okólnik (114) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 19 lipca 1922 r. do Wojewodów
i Delegata Rządu w Wilnie w sprawie lega-
lizacji podpisów.
241. Okólnik (115) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 18 lipca 1922 r. do wszystkich Wo-
jewodów i Delegata Rządu w Wilnie w spra-
wie przyznawania dodatków za wysługę lat
i za studia wyższe.
242. Okólnik (116) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 22 lipca 1922 r. do wszystkich Wo-
jewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Tym-
czasowego Wydziału Samorządowego we
Lwowie w sprawie uzupełnienia okólnika №86.
243. Okólnik (117) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 22 lipca 1922 r. do wszystkich Wo-
jewodów, Delegata Rządu w Wilnie w spra-
wie powoływania przez partie polityczne
i inne organizacje „straży porządku” pod
różnymi nazwami dla utrzymania ładu i po-
rządku wśród demonstrantów na czas trawa-
nia dozwolonych przez władze wliców i po-
chodów manifestacyjnych.
244. Okólnik (118) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 11 lipca 1922 r. do Wojewodów, De-
legata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rzą-
du na m. st. Warszawę w sprawie przecho-
wywania banknotów w zamkniętych depozy-
tach.
245. Okólnik (119) Ministra, Spraw Wewnętrznych
z dnia 2 lipca 1922 r. do wszystkich Sta-
rostów w sprawie podziału na głosowania.
246. Okólnik (120) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 7 sierpnia 1922 r. do Wojewodów,
Komisarza Rządu w Warszawie oraz Dele-
gata Rządu w Wilnie w sprawie interpretacji
art. 25 Ust. z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz.
Ust. № 33. poz. 264) o obowiązku gmin
miejskich dostarczania pomieszczeń.
247. Okólnik (121) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 12 sierpnia 1922 r. do Dyrektorów
Departamentów i Naczelników Wydziałów
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych oraz
Komendanta Głównego Policji Państwowej
w sprawie unormowania stosunków służbo-
wych funkcjonariuszów państwowych.
248. Okólnik (122) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 12 sierpnia 1922 r. do Wojewodów:
w Warszawie, Łodzi, Kielcach, Lublinie, Bia-
łymstoku, Nowogrodka, Brześciu n/B., Łucku,
Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz
Delegata Rządu w Wilnie w sprawie wyda-
wania pozwoleń na broń wójtom i sołtysom.
249. Okólnik (123) Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 11 sierpnia 1922 r. do wszystkich

- Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie odznak orderu „Odrodzenia Polski.”
250. Okólnik (124) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 sierpnia 1922 r. do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu m. st. Warszawy w sprawie uzupełnienia okólnika № 119 z dnia 2 sierpnia 1922 r.
284. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 września 1922 r. w przedmiocie organizacji Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, czynnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.
285. Okólnik (126) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1922 r. do Wojewodów na terenie b. Królestwa Kongresowego w przedmiocie powiatowej składki gruntowej.
286. Okólnik (130) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 września 1922 r. do Wojewodów Delegata Rządu na Ziemię Wileńską oraz Komisarza Rządu m. st. Warszawy w sprawie umowy z pracownikami kontraktowymi.
290. Okólnik (135) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 września 1922 do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie doreczania na piśmie osobom interesowanym orzeczeń władz administracyjnych.
291. Okólnik (136) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 września 1922 r. do wszystkich Wojewodów (z wyjątkiem Śląskiego), Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie czynienia trudności kupcom, dostarczającym trzodę i bydło do Województwa Śląskiego.

292. Okólnik (137) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1922 r. do Wojewodów: w Warszawie, Lublinie, Łodzi, Kielcach, Białymstoku, Nowogródka, Brześniu n/B., Łucku, Delegata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zwłekszenia opłat za utrzymanie wleźniów administracyjnych od dnia 1 września 1922 r.
293. Okólnik (138) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 września 1922 r. do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Delegata Rządu w Wilnie w sprawie rachunków bieżących w Kasach.
296. Okólnik (141) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1922 r. do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie dowodów osoblistych.
297. Okólnik (142) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 października 1922 r. do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie trybu postępowania przy przyznawaniu i wypłacaniu jednorazowych zasiłków w myśl art. 37 ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. oraz wliczania procentowych dodatków drożyźnianych.
299. Okólnik (144) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1922 r. do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu na Ziemię Wileńską w sprawie korzystania ze środków lokomocji etatu. Min. Spraw Wewn. przez urzędników innych resortów.

Dział nieurzędowy.

Rozkład jazdy i taryfa komunikacji samochodowej na liniach:

Łomża—Kolno. Rozkład jazdy.

Odchodzi z Łomży o g. 17.
Przychodzi do Kolna o g. 18. m. 30.
Odchodzi z Kolna o g. 8.
Przychodzi do Łomży o g. 9 m. 30.

Taryfa.

Cena za dystans Łomża—Kolno.
w I. kl. po 52 mk. za km. od osoby,
w II. kl. po 44 mk. " " " "
Za bagaż po 60 fen. za kg. i km.

Łomża—Zambrów—Czyżew. Rozkład jazdy. (samochód I)

Odchodzi z Łomży o g. 17 m. 30.
Przychodzi do Zambrowa o g. 18. m. 30.
Odchodzi z Zambrowa o g. 2 m. 30.
Przychodzi do Czyżewa o g. 3 m. 30.
Odchodzi z Czyżewa o g. 5.
Przychodzi do Zambrowa o g. 6.

Odchodzi z Zambrowa o g. 8 m. 30.
Przychodzi do Łomży o g. 9 m. 30.

Taryfa.

Osobowa: Za dystans Łomża—Zambrów 1000 Mk.
" " " " Zambrów—Czyżew 1000 Mk.
Towarowa: 60 fen od kilograma i kilometra.

Łomża — Zambrów — Czyżew. Rozkład jazdy. (samochód II)

Odchodzi z Czyżewa o g. 5.
Przychodzi do Zambrowa o g. 6. m. 30.
Odchodzi z Zambrowa o g. 9.
Przychodzi do Łomży o g. 10. m. 20.
Odchodzi z Łomży o g. 18.
Przychodzi do Zambrowa o g. 19. m. 20.
Odchodzi z Zambrowa o g. 2. m. 30.
Przychodzi do Czyżewa o g. 4.

Taryfa:

Osobowa: 40 mk. za 1 km. od osoby.
Towarowa: 60 fen. za 1 km. 1 kg.
Bagaż do 15 kg. bezpłatnie.

Sprostowanie

W № 10. „Dziennika Urzędowego Województwa Białostockiego” na str. 9. w wierszu 22 z góry wydrukowano mylnie, a mianowicie: Towarzystwo ochrony lud-

ności żydowskiej” w Białymstoku. Wino zaś być: Towarzystwo ochrony zdrowia ludności żydowskiej „Oze” w Białymstoku.